

Karácsonyi történet a fronton.

Lövészárok védett pihenője, elhasznált levegő büze árad belőle,
De meleg van, a kis fenyőfa benne, az otthon kellemes emléke,
A sarokban áll, talán ő is szundikál, illata néha az alvókra száll.
Az alvók álma nem döngő lárma, hanem csillogó fenyő látványa.

A történet, a kis fenyő története, friss élményét őrzi a katonák emléke,
Nem mindennapi, de minden katona tiszteli, bár dögcédulákkal díszíti.
Ez a történet természetellenes, de így is szép és mélységesen emberséges.
Érződik belőle ott a háború, és vele a béke szeretete, Karácsony emléke.

A két szembenálló, behavazott árokrendszer hideg árkai között,
A senki földje, veszélyektől terhesen, kettősen vigyázva rejtőzött.
A senki földje néha fegyverropogásban, néha halotti csendben,
Halottaktól volt fekete látványosság a szürkésfehér végtelenben.

Egy volt ott csak gyönyörködtető, pár méterre - a kis zöld fenyő
„Meg kell szereznünk, hisz karácsony van, a reményt hozhatja ő!”
Volt vállalkozó ki nem félve a veszélyt, lassan kúszva közelíti a célt
A kis fenyőt már majdnem elérte, de hirtelen akna csapott le mellette.

Fenyőág takarta a tetemet - halálos csendben lassan szürkült, este lett,
Folyamatosan a földhöz lapulva az árokból kikúszott egy bátor katona,
Centiről, centire, a fenyőt tartó tetem felé haladva, társához hajolva,
Feküdt egy darabig erőt gyűjtve, szíjával társát és a fenyőt magához kötve,

Lassan kúszott vissza az árok védelmébe, ott már várta figyelő társak segítsége.
Végtelen fáradság, csodás megkönnyebbülés, társaktól elismerés, férfias ölelés.
És ott áll már a kis fenyő a pihenő szegletében, élő tárgy katonák szeretetében.
Fényesedik a dögcédula rajta - a sokasodó dísz a fenyő gyantaillatú ága tartja.

Hálás a kis fenyő érzi, hogy szeretik, katonatársként óvják, védelmezik.
Nyugodt álmot ad a pihenőknek, békés képekkel, csodákkal erősíti őket.
És a zsúfolt pihenő katonáinak álmát a karácsony szép emlékei adják.
Legalább egy rövid időre távol a háború véres képe, a halál kaszás réme.

*Ennyi volt a történet, tanulsága lehet sok vagy kevés, de ne feledd,
Addig örülj, míg fenyőfádat pénzért veszed, nem életeddel fizeted,
Ameddig béke vesz körül és nem éled olyan erő mi elvegye békédet.
Kívánva- a gyülekező, intő jelek se rendítsék meg békébe vetett hitedet!*

Ajánlom a katonatársak emlékének, akik végleg eltávoztak!

B. Nagy Péter